

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Jeg vil heroppefra takke hr. Arne Bjerregaard, for han er lidt af en modig mand. Men nu bliver min tak noget begrænset, for nu begynder han at blande skattereform ind i det. Ja, det er da ingen kunst at gøre alle til fattige rotter i dette land; vi kan bare beskatte dem med 100 pct., så havner vi på fattiggården alle sammen.

Nu griner hr. Camre, men der er én ting, der må stå lysende klart: hvis vi skal hjælpe de svage, er der altså nogen, der skal være stærke, men i dette land skal vi alle sammen være svage, vi skal alle sammen være sociale tilfælde. At høre et så velbærget parti som SF stå heroppe og tale de svages sag er til at ... havde man ikke været herinde i så mange år, kunne man fristes til at sige noget stærkt. For hvem er det, der er svage? Det er ikke dem på understøttelsen.

Er der noget land i verden, der behandler den gruppe så godt? Det tror jeg selv SF må give mig ret i der ikke er. Nej, det er den arbejdsmand, der må knokle for, at de velbærgede akademikere kan have de høje lønninger, det er arbejdsmanden med kone og børn, det er landmanden, og det er den lille butiksdrivende, der er de svage, ikke alle dem, som er arbejdsløse. Mange af dem, der er arbejdsløse, kan jo lide at være det; hvorfor i himlens navn har vi ellers dette paradoksproblem, at det trods arbejdsløsheden er umuligt at opdrive arbejdskraft. Men der er jo stemmer i dette her: SFs galluplalt stiger og stiger hver gang. Man kunne somme tider spekulere lidt på, hvad vi egentlig har brugt alle vore uddannelsespenge til i dette land.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Til hr. Arne Bjerregaard. Når hr. Arne Bjerregaard sammenligner sig selv med de arbejdsløse, glemmer han ganske sit eget skattefri tillæg, ellers kan han ikke komme ned på samme indkomst som to arbejdsløse. Det er det ene.

Det andet er, at jeg gerne vil være med til at diskutere forsørgerbyrder. Det er jeg med på. Det er rigtigt, at det afgørende for, om man er velstillet eller ej, ikke kun er et spørgsmål om lønnen, det er også et spørgs-

mål om forsørgerbyrder. Vi er i SF bestemt meget indstillet på at lempe vilkårene for børnefamilierne, for det er jo det, der skal til; det, der gør den store forskel i husstandsøkonomien, er, om man har børn eller ej, og vi vil meget gerne være med til at diskutere, om vi kan gøre noget ekstra for børnefamilierne.

Til hr. Poulsgaard. SF er ikke det parti, der forsvarer de høje akademikerlønninger, det har hr. Poulsgaard taget fuldstændig fejl af. SF går ind for, at man forbedrer vilkårene under studierne; til gengæld er vi også villige til at tage ganske hårdt fat skattemæssigt på dem, der har de højeste lønninger, og det ved hr. Poulsgaard udmærket.

Hr. Poulsgaard sagde videre, at der må være mange, der kan lide at være arbejdsløse, siden vi har paradoksproblemer. Det er jo sådan, at man skal være til rådighed for arbejdsmarkedet for at kunne få udbetalt dagpenge, og der er tusindvis af regler, som jager de arbejdsløse, hvis de ikke er det, og som fratager dem dagpengene øjeblikkelig. Det er én ting.

Men når vi har 280.000 arbejdsløse, synes jeg, vi bør glæde os, hver gang vi kan finde en af dem, som har det godt og rimeligt, samtidig med at vedkommende er arbejdsløs. Det må da være godt, at vores medmennesker har det godt. Jeg synes ikke, det kan være noget, som man kan fremhæve som noget negativt, hvis nogen er i stand til at have det bare nogenlunde rimeligt, samtidig med at de har mistet en tredjedel af deres indtægt, og samtidig med at de er sat uden for et fællesskab i samfundet.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Nu er det jo ikke sådan, som hr. Poulsgaard fremstillede det, at den økonomiske politik, der er sat ind, har haft som opgave at gøre nogen svage og gøre nogen stærke; det håber jeg da i hvert fald ikke har været tilfældet. Nej, den økonomiske politik har som en fin overskrift, at den skal rette op på samfundsøkonomien, og når vi ser på det, synes jeg faktisk, at den ordveksling, der var heroppe med hr. Arne Bjerregaard, blev ganske interessant. For selvfølgelig har hr. Arne Bjerregaard isoleret set ret i, at to mennesker, som måske er ledige, og som har planlagt